

[Poul Møller.]

med velberåd hu udskyder tvivlsspørgsmål for at få dem løst på dette tidspunkt. Derfor havde vi foretrukket, at man havde ventet og derved også havde undgået i dag at skulle stemme om en paragraf, der f. eks. forudsætter vedtagelse af en anden lov, som det høje ting ikke har taget stilling til endnu. Jeg kan ikke se andet, end at det lovgivningsmæssigt er en skavank at vedtage en paragraf, der henviser til en lov, som ikke er vedtaget i folketinget. For det konservative folkepartis vedkommende forbeholder vi os vor stilling, indtil vi har set, hvordan det går med de forhandlinger, der er bebudet mellem lovforslagets anden og tredje behandling.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om de enkelte ændringsforslag. Det vigtigste spørgsmål, der har været rejst i dag — og vel det, der har givet anledning til, at denne lov er blevet taget op til revision så kort tid efter stadfæstelsen den 29. marts i fjor — er spørgsmålet om de såkaldte kapitalpensionsordninger. Der er fra flere sider gjort bemærkninger herom, og det ærede medlem hr. Hans Knudsen var meget kritisk over for de ændringsforslag, oppositionen har stillet med henblik på afstemning her i dag.

Jeg vil gerne først gøre nogle bemærkninger om problemet kapitalpensioner i det hele taget. Vi har fra konservativ side erkendt, at vi ikke kan bevare et system, hvorved den ene pensionsform beskatningsmæssigt er stillet langt gunstigere end den anden. Såfremt arbejdsgivernes indbetalinger til disse kapitalpensioner er skattefrie og udbetalingerne til arbejdstagerne til sin tid også er skattefrie, vil denne pensionsform opnå — og har opnået — så betydelige fordele i forhold til de almindelige pensionsforsikringer, renteforsikringer, livrenteforsikringer og lignende, at det ikke kan anses for at være rimeligt, at en sådan ordning skal fortsætte. Vi er derfor klar til og har erklæret os villige til at være med til at stoppe dette hul i lovgivningen. Vi havde helst set, at man, når nu sådanne kapitalpensionskontrakter er indgået, havde respekteret de gamle kontrakter og sagt, at de kunne fortsætte efter de regler, som gjaldt på det tidspunkt, da de blev afsluttet. Men det blev afvist under udvalgsbehandlingen, da vi spurgte, om noget sådant ikke

var muligt. Man har derimod under udvalgsbehandlingen — gennem et ændringsforslag stillet af den højtærede finansminister — gjort det, at man har sørget for, at værdier af al indbetaling før 1. januar 1958 er gjort skattefrie, og derved har man ment at løse problemet om den tilbagevirkende kraft. Jeg erkender gerne, at i forhold til det forslag, der forelå i november, og som på dette område blev forbedret ved det forslag, der forelå i december, og nu bliver forbedret yderligere, er det nu stillede ændringsforslag et fremskridt, idet enhver forsikringstager nu er sikker på, at det kun er den del af arbejdsgivernes bidrag, som er indbetalt efter 31. december 1957, der underkastes en beskatning. Men det spørgsmål bliver alligevel tilbage, om ikke det var rigtigere helt at kvittere de forsikringer af denne art, som er tegnet inden 1. januar 1958. Jeg ved godt, at finansministerens modbemærkning hertil er, at så vil man om 20-30 år se to forsikrede, hvoraf den enes kontrakt er fra efter 1. januar, den andens fra før 1. januar, få udbetalt måske samme beløb, hvoraf den ene skal aflevere 25 pct., medens den anden ikke skal aflevere noget, og det mener finansministeren ikke folk vil kunne forstå, når vi kommer 20-30 år frem i tiden. Jeg ønsker, at vi skal se på hele problemet om den tilbagevirkende kraft under den kommende udvalgsbehandling.

Vi vil også gerne have, at man i den forbindelse ser på det spørgsmål, vi har rejst under udvalgsbehandlingen: om man kan fritage mennesker for beskatning af kapitaludbetalingen, hvis denne f. eks. inden 6 måneder bliver anvendt til køb af en livrente, således at disse mennesker i stedet for kan underkastes den beskatning, som er almindelig for livrenter. Hvis de bruger kapitaludbetalingen til at købe livrente, skal de nemlig nu også beskattes af livrenteindtægten, efter at de har været beskattet med 25 pct. af den kapital, de har brugt til at købe livrenten for. Her måtte man kunne finde en form. Hvis f. eks. pengene blev stående i forsikrings-selskabet eller i en bank eller sparekasse og ikke blev udbetalt, men direkte overførtes til en sådan livrente for den pågældende, så måtte det være muligt med lidt venlighed fra flertallets side over for denne tanke at løse problemet således, at man til